

השלג – מה ה' רוצה לומר לנו?

מזה הכי-הכי חזק - זה ירושלים והסביבה. כי ירושלים זה מרכז העולם. וזה מסר לכולם, לכל היהודים בכל העולם, וגם הגויים יכולים לשמוע. **והמסר הוא: שהגיע הזמן לפרק את הקשר התלתי הזה ולהשען רק על הקב"ה.** אבל להשתדל [הוה"ל שער הביטחון]. לא להשען יותר מדי על החשמל ועל כל הדברים האלה שרוצים שנהיה תלויים בזה. אבל לדעת שלא-משנה-מה, אם אתם עושים משהו במקום חשמל, לפחות חלקי, אז לא לחשוב שגם על זה אפשר להשען. לא להשען על שום-כלום ולא על שום בן-אדם עד שמשיח מגיע. לא להשען על אף אחד מהפוליטיקאים, על אף אחד מהמנהיגים. **לברוח מכל זה.** ורק להישען על הקב"ה ועל תורתו.

וכמו שאנחנו רוצים להשתחרר מהתלות הקשה על חברת החשמל, או התלות הגדולה על חברת 'סלקום' או חברה אחרת כזו, אנחנו צריכים להשתחרר מן המנהיגים שלנו [תהלים מ': 'ולא פנה אל רהבים ופשוט קב"ה עיניו']. לא משנה. הם בכלל לא צריכים להיות המנהיגים שלנו [תהלים קמ"ו: 'אל תבטחו בנדיבים...']. וזה העיקר. החשוב הוא שנעשה מה שצריך לפי התורה - **ולא להתכופף בשום צורה לשקרנים שמשתדלים לשלוט עלינו** [יחזקאל ל"ד].

דוגמה אחרת. עבור החרדים. אי אפשר לעשות הסכמים עם החילוניים, כי אותם אלה שמנסים בממשלה לכופף אותנו - הם 'ערב רב'! ואם הם לא ע"ר - אז גויים-ממש. והם רוצים לפרק ולדלל את האידיוסקייט עד שזה ייעלם ח"ו. אבל אנחנו לא צריכים לתת! **אנחנו צריכים להיות כמו המכבים ולומר: 'עד כאן!'** ולא צעד אחד יותר [אחור לא נסוגותי, ישעיהו נ"ה]. ואם נהיה חזקים, ואם לא נתכופף להם, אז ה' יעזור לנו, ולא יוכלו לעשות לנו כלום. ולא לפחד, לא מהם, ולא מזה שפתאום יפסיקו לנו גם את המים וגם את החשמל. לא לפחד [מ"ו] **את ותרמי מאונש ימות, ישעיה נ"א י"ב**. לא לפחד שגם יאימו עלינו בבתי-סוהר. לא להתרגש מהם. [תהלים ל"ז: 'יפלטם מרשעים ויושיעם פי חסו בו'].

העולם מלא רשעים. הרישעות עכשיו חוגגת בעולם, בין הגויים, ובין החילוניים, וגם בין החרדים והדתיים. אבל אלה שהם אנשי-אמת, אפילו בין הגויים, ועומדים נחרצות באמת ולא מוכנים לוותר - ה' יציל אותם. אבל הרשעים ייעלמו [תהלים ס"ו: 'משלי י"ב: 'פצבור סופה ואין רשע...']. ייעלמו לגמרי מהקיום. לא לוותר. לא להתכופף. אנחנו לא יכולים אמנם להיכנס לדירות ולעשות כל מיני תנורים מעצים - כי הבתים לא בנויים לזה, וזה מסוכן, אבל אפשר להשתמש מה-שפחות במה שהם רוצים שאנחנו דוקא כן נשתמש בזה. כדאי לקנות כמה-שפחות אוכל מוכן בקופסאות וכדו', ולהכין אוכל פשוט בבית בלי הרבה מרכיבים, זה יותר טעים והרבה יותר בריא.

ובעיקר - **לא להתכופף למה שהם רוצים לעשות**, הם רוצים להרוס לגמרי את היידישקייט, שלא נדע. לדבר הזה - אסור לוותר. אסור אפילו לעשות 'כאלו' (ביגוד, חינוך, חוסר-צניעות, צבא וכו').

השלטון פה זה לא שלטון של גויים-ממש. זה שלטון של ערב-רב! וזה משהו אחר. לפעמים היהודי חייב לעשות משהו שאסור לעשות, אבל זה **מוותר** במקרה שרוצים להרוג אותנו [עני שריע יויד סי' קנ"ז], כגון אם בן-אדם אחד מאיים להרוג אותנו והוא דורש ממנו לאכול טרף, או שאיזה שליט מורה לו לעשות איסור.

אבל כל זה באשר לגויים, אבל בנוגע ליהודים - בזה **אסור** לעשות את הדבר הכי-קטן נגד התורה! והשלטון פה - זה יהודים. וזה כבר דין אחר.

אנחנו יהודים. אנחנו מחפשים אמת. אנחנו בני-ישראל, הבנים של הקב"ה, הילדים האהובים של הקב"ה. אסור לנו להתכופף. אסור לנו לרדת. **אסור לנו, החרדים, להילחם אחד-נגד-השני! זה אסור!** אנחנו חייבים ללכת נגד השלטון הזה שרוצים להשתלט עלינו. והרבה חרדים רוצים להיות חלק של הדבר הזה שקוראים לזה "מדינת ישראל", להיות במרכאות כפולות "האנשים היפים", ששייכים לעולם הגדול [יפתעב על מאהבך, יחזקאל כ"ג]. יש לנו כל מיני ארגונים שמנסים לקשור קשר עם החילוניים ועם העולם הגדול. **וזה רק כדי להרוס את עם-ישראל.**

אנחנו צריכים, כמו שאמרנו, להיכנס לגטאות ולסגור את הדלת, ולסגור את השער, [ישעיהו: 'לך עמי בוא בחדריך וסגור דלתך בצדך'], ולא לצאת אליהם. כי הרחוב - מלוכלך. הכנסת-מלוכלכת [הושע ב': 'הובישה הורתם, ערשיתם']. החוקים - מלוכלכים. אלו חוקים של גויים הכי נמוכים [סו"פ קדושים: 'מחוקות תועבות גנעו, עיניו']. ואי-אפשר, אסור לשבת שם בכלל. **זוהי טינופת מההתחלה-עד-הסוף.** וה' שלח את הסערה הזאת רק כדי שנגרש טיפ-טיפה מה זה אומר "המנהיגים שלנו" במרכאות כפולות [יחזקאל ל"ד, ישעיה נ"ו י"א]. ואני אומר לכם שזה לא הסוף! אם אנחנו לא נתפסים - אז ירדו עלינו הרבה יותר חזק עד שנבין. **ואלה שלא יבינו - יעלמו.**

אני מאד סובל. אני סובל בשביל עם-ישראל. אני סובל - כי השלג שירד, סערת-השלג שהיתה בירושלים, זה לא היה סתם. **זוהי אזהרה גדולה לעם-ישראל!** וזה פגע בעיקר בירושלים ובצפת, כי שתי הערים האלה - קדושות. אבל ירושלים סבלה הכי הרבה. כי היא הקדושה! [עיר הקודש, ר' סוף יחזקאל וירמיהו ל"ג ט"ז] ואנחנו יכולים לראות ברור במה שהיה מה ה' רוצה לומר לנו. וזה - שהתלות שלנו בכל הדברים הגשמיים - **זוהי תלות של אחיזת עיניים.** ומהתלות הזאת ניפול לפח, וניעלם מהעולם, חס ושלום.

והנה, חברה שלמה תלויה לחלוטין בחשמל! וזה דבר שכבר דיברנו על זה [גליון מס' 73], אבל לא שומעים ולא רוצים לדעת. החשמל זה אחיזת עיניים! בני אדם יצרו את המערכת הזו, שכל החיים שלנו מסתובבים מסביב מכשירים תלויי-חשמל, בזרם החשמל. כל החיים הגשמיים המיותרים - תלויים בדבר הזה שמכונה: 'חשמל'. וכעת ראינו ברור עד כמה שזה לא כדאי שהכל תלוי בחשמל. וראינו שבלי חשמל - אין אוכל. בלי חשמל - גם אין בנזין. בלי חשמל - אין דרך לחיות. פשוט סידרו אותנו ככה בצורה כזאת שנהיה תלויים על הדבר הזה.

ומי ששולט על זה - שולט על הבן-אדם. וזה בכל שטחי-החיים שלנו. וגם אנחנו תלויים בכיכול צה"ל [אשר שם פשר זרועו...], ירמיה מ"ז]. אבל צה"ל לא עזר הרבה בבעיות שהיו לנו עכשיו. [שקר הסוס לתשועה]. **תהלים ל"ג** עד שהתעוררו והחליטו לעזור - הרבה אסונות יכלו לקרות. אבל ה' הוא ששמר עלינו.

והרפואה, הרופאים, זק"א, מד"א, וכו' איפה הם היו?! כל האירגונים, בעיקר החילוניים, לא זזו עד שהתחילו לצעוק מכל הכיוונים [ובל חסדו פצץ השדה...], ישעיה מ"ז]. השאירו יותר מאלפיים-ממש מאות אנשים בכביש שלא יכלו לעלות לירושלים עם מכוניותיהם. נתקעו בקור. והרבה מהם כבר לא היה להם בנזין - אז אי אפשר היה לחמם את המכונית! היתה סכנת מות! אבל ה' שמר עליהם, ולא קרה כלום לאף אחד [שומר פתאים ה', פרקי החלל].

אנחנו סומכים על המשטרה, אבל המשטרה גם כן לא עזרו. עד שצעקו ופחדו על הגויים שלהם. כזו-אופן ישנה השפעה עדיין לדעת הקהל. וכו' וכו' וכו'. ככה בלי סוף. אתם רואים ששום דבר לא עזר - רק להתפלל. בסופו של דבר הגיעו אמנם, אבל זאת רק אחרי שבילו עשר, ארבע-עשרה, שמונה-עשרה שעות בכפור, בתוך האוטו.

ובכלל, האוטו, בזה אנחנו גם כן תלויים! בלתי אפשרי היום להגיע ממקום למקום בלי רכב. ואם אין בנזין? אה! חזרנו לחשמל. לא אפשר להוציא בנזין בתחנות-הדלק בלי חשמל. **אבל המכונות - זה איש של החיים הגשמיים שלנו.** צריכים כל מיני דברים. צריך בנזין בשביל זה, צריכים לגלגלים בלי פנצ'רים, וצריכים גם מערכת-חשמלית בזה, בטריה. ואם אין בטריה? אם אין בנזין? אז תקועים בשלג! תקועים בלי מענה. ואז מחפשים את המשטרה... אז או שיגיעו או שלא יגיעו. יחליטו. או שמחפשים מ.מ.ס.ג. - או שיגיעו או שלא יגיעו... לפי רצונם.

וישנם עדיין אנשים שיושבים בבית כבר חמשה ימים או יותר - בלי מים ובלי חשמל. אז איך הם שורדים? דבר אחד ברור: לא חברת-החשמל עוזרת להם, ולא אף-אחד אחר. יושבים לבד. אולי השכנים עוזרים אחד-לשני. אבל ישנן שכונות שלמות שאין מים ואין חשמל. ימים שלמים. עם ילדים קטנים. **ולא אכפת לאף אחד.** באים לעשות ראינות מהטלביזיה... מהרדיו... אבל זה לא מעניין אותם. קיבלו את הראיון ובהה הסתלקו. לא הביאו להם מים, לא הביאו להם דברים חיוניים אחרים שצריכים. עשו את הראיון ונעלמו. זה מעניין! פשוט מעניין... שומעים... מעניין... 'אוי אוי אוי'. זה הכל. אנחנו תלויים בדור שלנו בשקר, באחיזת-עיניים, בדבר שלא קיים רק בדמיונות שלנו. **וסופת-השלג הזו עשתה את זה ממש ברור ביותר** שאין על מי להשען - רק על הקב"ה, אבינו שבשמים [ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ישעיה ב'. משנה סוף סוטה].

אבל לא מאמין שרוב האנשים תפסו את זה. כשאני ראיני את השלג - זה פשוט עשה לי רע. כשראיני את העצים שנפלו אחד-אחרי-השני עשה לי רע. הרוחות העזות - עשו לי רע. הפחד, אולי יגמר החשמל, אז איך נתחמם?! פעם הבתים היו עם אח (תנור עצים), הלכו, הורידו כמה ענפים מהעצים, הבעירו אותם, וזה חימם את כל הבית הרבה יותר טוב. אבל עכשיו אין לנו. אנחנו לא יודעים לעשות את זה, לא מסוגלים לעשות את זה. אנחנו צריכים להיכנס לבית מסודר, עם חשמל בכל מקום, בשביל לסדר את כל המכונות שיש לנו, בשביל לעשות סלטים, בשביל לעשות מיצים, בשביל לבלש, בשביל לאפות, ואין לנו שום עצמאות! שום פיתרון חוץ מזה! אז אנחנו במצב קשה. **והמנוולים בכל העולם יודעים טוב את זה,** ואז אם הם רק שולטים על חברת-החשמל ועל האוכל - הם שולטים על כולם. אם שולטים על המים - שולטים על כולם [נותני לחמי ומימי...], הושע ב'].

אבל זה לא מספיק. הסערה הזאת, סופת השלג הזו - זה בא ללמדנו, בצורה קלה-יחסית, **שהעולם הולך להתפרק.** והמקום שסובל

לעולים החדשים שהגיעו מכל מיני ארצות, וקלקלו אותם. נתנו להם מכנסים קצרות, חולצות-טרקו וכובע-טמבל [שינוי את מלבושם]. והם נתנו את האידישקייט לסיטרא-אחרא [כי שחת עמך].

עכשיו אנחנו צריכים לעמוד ולהראות: 'עד כאן! נכון, הרבה מהבחורים שלנו הם לא כמו שצריכים להיות, נכון, בישיבות שלנו היום - הכסף זה הדבר שמושך הכי-הרבה [ספרנו שיהיה ח' ח]. אבל אם ילחצו חזק על עם-ישראל האמיתי - היהודים האמיתיים יעמדו נגד. גם בכל הישיבות, בכל הקבוצות, הם יראו שהם לא מוכנים. עד כאן. אני מאמין שבעתיד-הקרוב תהיה קבוצה לא-קטנה שיתנגדו למה שמנסים לעשות, עד-כדי-כך שהם לא יוכלו להכריח אותם [ישעיהו סו"פ כ"ט: 'פי בראותו ילדיו...]. אבל יהיו עוד הרבה דברים, נסיונות שנצטרך לעמוד בזה, להתמודד [תהלים ס': 'נס להתנוסס', ע"ש ברש"י]. אבל הגיוס - זה רק אחת הדרכים שמנסים לדלל את היידישקייט, ובודאי שצריכים להתנגד לזה. וישנם הרבה פרחים בין החרדים, 'כביכול חרדים', ויש הרבה ששייכים לכל-מיני עבירות שלא מתאים ליהודים אלא לגויים. אבל יש כח של יהודים-אמיתיים שיעמדו חזק בעתיד-הקרוב. וזה יעזור לכולנו לשרוד.

ש. היו עצרות חזקות מאד בעקבות המעצרים. דיברו על מלחמת-שמד שמתגלגלת פה...

ת. בודאי שזו מלחמת שמד. הכל זה שמד. וגם הליבה שהכניסו לכל מיני בתיספר. הכל זה שמד [שובי שובי השולמית]. גליון 'נעמוד ונבכה'.

ש. התחילו במספר קטן של עצירים, לשבור אותם אחד-אחד...
ת. הם התחילו רק עם כמה, כי הם חושבים שאם הם שוברים את אלה - אז השאר יפחדו [שפעת הקלגסיס, סוטה פרק ח]. אבל אני מאמין שתהיה להם מלחמה על הידיים שלהם. לא סתם [ובגל נפשי]. ואם לא תהיה מלחמה - אז אוי לנו. אם מליון יהודים יצאו לרחוב - אז מה יעשו?...

ש. יש אנשים בתוכנו שעובדים בשבילם...
ת. זה ודאי. יש בינינו מלשינים [סנהדרין צו]. 'משיבו המסורות, ע"ש רש"י. יש בינינו אנשים שעובדים דוקא בשבילם. הם אנשים שלהם. הם עובדים בין היהודים [יהמטים עסקלקותם]. הם באים בין החרדים, ומנסים להפיל אותנו מבפנים [מהרסין ומחריבין].

ש. דוקא בתקופה הקשה הזו יש כל כך הרבה מריבות בישיבות, בקהילות, במשפחות...

ת. הישיבות מתפרקות - כי הם חייבים להתפרק. כי הקב"ה כבר לא הוזמן בפנים. לומדים, ולומדים, בלי הקב"ה [ולב איין. יומא עב. ירמיה ט': 'על עזבם את תורתך]. וכבר מזה הרבה זמן שיש מריבות בתוך הישיבות [ירושלמי שקלים סו"פ ו]. ובחורים מעלבים גם ראשי-ישיבות [ישעיהו ג': 'יהבו הער בנקרן] - בלי-בעיות [חוצפא יסגיא]. אבל עכשיו - זה הכל מתפרק [ישעיהו סו"פ כ"י]. והיהודים האמיתיים יתאחדו ביחד. מאמין מאד שזה יהיה עכשיו. והשאר יהיו בצד השני.

ש. איך נדע מיהו יהודי אמיתי?
ת. נדע מי יהודי-אמיתי, כי נראה בן-אדם שהוא חזק עם-האמת, ולא מוכן לעשות שום פשרות [ואם חוקה היא. סוף שיה"ש].

ש. מה יעשו אנשים שנמצאים עמוק בתוך הקלחת הזו, משפחות משוסעות...

ת. משפחות שחלק של הילדים שלהם נמצא בצד אחד וחלק בצד השני - מי שבצד האמת - הוא שרוד. אני לא יכול להגיד משהו אחר. אולי חצי מהמשפחה "ערב רב", מי יודע... [נברותי...].

ש. ואם הם לא 'ערב רב' - אז מה יהיה איתם?
ת. אלה שחזקים - צריכים להישאר חזקים [אשכי אדם עוז לו בן]. תהלים פ"ד. ואלה שהם לא כ"כ חזקים, אבל בכ"ז הם יהודים - אז הם יגיעו. באיזה-שהוא שלב יגיעו... [כי לא ידח... ר' עמוס ט' ט].

ש. מהי המשמעות במה שנאמר שמישהו חזק במשפחה יכול להציל רוחנית את כל המשפחה?

ת. ישנם אנשים שיש להם הרבה זכויות, ובגלל הזכויות שלהם - משמים עוזרים גם לבני-המשפחה לחזור בתשובה [בראשית פ' י"ט, ע"י יומא לח]. אז זה כאילו שבן-אדם שהינו בעל זכויות רבות סוחב את אלה שאין להם כל-כך, עד שהם מבינים. [ר' סנהדרין קיא]. יש אנשים שחיצונית זה נראה שהם לא מבינים, אבל ברגע שמגיע מצב-של-אמת אז הם קופצים לצד הנכון. והם גם יכולים לפעמים להיות אפילו יותר חזקים [מעשה דיוסף משיתא, מדרש תולדות פס"ה כ"ב].

ש. היה כאן מימד גדול של הפתעה. החזאים לא דברו בכלל על שלג כזה כבד, ולכן כל המערכות קרסו. זה רק מראה עד כמה שמאמינים בזה, עושים מזה ממש 'עבודה זרה'...

ת. נכון, יש כמה סיבות ש'ה' עשה את זה. יש סיבות שאני גם לא יודע, אבל מבחינת אלה שצופים מראש את מזג-האוויר - הם הרבה פעמים בהחלט לא יודעים, וכולם סומכים עליהם. וה' דוקא רצה שלא יתכוננו, שלא ידעו מראש. כמו רוב הנסיונות שלנו. הם טעו בגדול מאד. לא חשבו שזה יהיה מי-יודע-מה. תפסו אותם בהפתעה. ובהפתעה הזו - כשנתקעו לילה שלם בכביש וכו', ובלי מים, ובלי חשמל וכו', רק אז מוכנים להתחיל להבין שאולי-אולי יש משהו יותר גדול פה. אולי יש כאן מסר מן השמים.

עכשיו, חוץ מזה וביחד עם זה, עם כל הנסיונות האלה - מנסה לחזק אותנו כדי להביא אותנו לאמת. זה גם זה וזה גם זה. כי כל בן-אדם שתופס שהוא תלוי בסתם שטויות, בסתם-אנשים שאין להם בכלל שום עניין בו, שזה רק בשביל הבחירות, כדי להכנס לאיזה ג'וב, איזה תפקיד, אז הוא מתחיל אולי לחשוב מהי האמת-באמת, וללכת לכיוון הנכון.

ש. השנה חל צום עשרה בטבת ביום שישי, ערב שבת, וזה דבר גדול...

ת. זה שעשרה-בטבת יצא ביום שישי ואחרי זה באה שבת - ברור שזה מסר גדול [גליון 67]. כי עשרה-בטבת זה צום מאד-מאד חשוב בעם-ישראל [חזקאל כ"ד: 'כתב לך את יום הזה']. וזה ההתחלה של חורבן בית המקדש. ושבת - זה כמו הזמן של משיח [קד"ד מסי' 55]. וזה הולך יחד, אחד-אחר-השני. אנחנו נעבור את הנסיונות - נגיע למשיח. אבל יש עוד. יהיו עוד נסיונות. לא גמרנו. זה לא ביום אחד. אבל זה התחיל כבר. וכמו שאז ב' בטבת זה התחיל - המצור על ירושלים, אז גם עכשיו התחילו השלבים האחרונים הקשים ביותר. ואז נגיע לשבת.

ש. וכל זה משתלב עם השלג...

ת. השלג, כשהוא נופל - זה מאד יפה. שלג יורד בשקט. כשיש גשם ופתאום שקט - רצים לחלוץ ורואים שירוד שלג. כי השקט מאפיין את השלג. והשלג הלבן הזה מכסה את כל הלכוכים. הכל נראה צח ונקי... מאד יפה... אבל זה לא לוקח יותר מיממה עד שהכל מתלכלך וזה הופך לבוץ. ולא רק בוץ, אפילו בלי הרוח - רק ללכת ברחוב - זה סכנה מאד גדולה. וליסוע עם הרכב במצב הזה - זה סכנת-חיים במקרים רבים. השלג הוא כמו העולם המודרני שלנו, העולם של השקט. זה נראה כ"כ יפה, אבל זה מביא הרבה צרות...

ש. אנשים אוהבים ליצור בובות שלג...

ת. כמו שכולם מנסים לעשות מהרע משהו נעלה. כמו אשה שמגדלת וצובעת את הצפרניים שלה. מה זה צפרניים? סימן של היצה"ר, של הנחש [וישעיהו את צפרניה, פ' כי תצא], וצובעים את זה, ומטפחים את זה. אותו הדבר. השלג זה מאד מסוכן. רק בהתחלה כאשר זה יורד - זה יפה. אבל לא ללכת הרבה זמן עם שלג הרבה צרות מזה.

ש. מאידך גיסא, שלג מסמל ג"כ לובן, טהרה, כפרה, 'כשלג ילבינו'...

ת. כל דבר שתופסים אותו כשהוא טהור - זה מעולה [בראשית פרק א']. אבל מאחר שכל דבר בעולם-הזה מתלכלך ויורד, אז או שאנחנו מעלים את זה כמו שהצדיקים עילו את זה, ואם לא - אז אנחנו עושים מזה בובות-שלג. לא מתגלגלים בזה בשביל להיות יותר קדושים. עושים בובות שלג...

ש. אבל אפשר להעלות את זה...

ת. הכל אפשר לעלות ולרומם, חוץ ממה שזה ממש נגד-הדין, כל דבר טבעי אפשר לעלות את זה למעלה ולהשתמש בזה לקדושה [מס"י פי"א]. אבל אנחנו דור שאוהב להוריד את זה לליכלוך [אבות ר"פ ה']. אוהבים להתגלגל בכלוך - ולא בשלג...

ש. האסונות שהתרחשו - זה גם כן בגלל המודרניזציה... לא יכולים לשבת בבית כמה ימים...

ת. זה נכון. ברור שאנשים לא רוצים להיות הרבה זמן בבית, כי זה קשה להם. במיוחד אלה שבלי טלביזיה, כי אין חשמל... ובלי כל מיני משחקים כי אין חשמל, והפלאפונים גם כן לא פועלים, וכל הצעצועים שלנו לא פועלים... אז זה מאד-מאד קשה! ברור שגם זה הוא מסר: שהבן-אדם שלא מסוגל לשבת, להוציא ספר, ליהנות מזה שהוא כמה ימים בבית ויכול ללמוד בשקט - הוא בבעיה קשה. וזה הדור שלנו: כל הזמן בידור. כי אם אין בידור - משעמם. והבידור חייב להיות יותר ויותר מעניין, ויותר מגרה. כי מאחר שזה לא מעניין לשלך, לנשמה, אז זה הנפך למשהו מגעיל. כמו משחקים. זה הופך למשהו מגעיל, כי אין להם מה לחדש, רק ללכת לדברים עקומים. אז מה לעשות? צריכים לשנות את הבן-אדם. לחזור למה שהוא אמיתי.

ש. התחילו לעצור בחורים שלא רוצים להתייצב בלשכת הגיוס...

ת. הגיע הזמן שילחם על היהדות שלנו! מי שמתנגד לגיוס שלהם - מתנגד לרישעות שלהם. כי הם רוצים לדלל את האידישקייט. הם רוצים למשוך את הבחורים למקומות שיעשו עבירות. זוהי המטרה שלהם! הם לא צריכים אותם בצבא. בכלל לא. הם רוצים למשוך אותם לעולם הרחב [השועל והדגים, סומ"ס ברכות]. בדיוק כמו שעשו

אדום נועץ את טלפיו

והם הצליחו על ידי כל מיני דרכים להיכנס עמוק-עמוק אפילו לתוך החרדים. וזהו האסון הכי גדול! כי כל זמן שהיתה קהילה חרדית חזקה פה בארץ-ישראל ומקומות אחרים בעולם, אז העולם עוד יכול היה לתפקד פחות-או-יותר נורמלי. אבל מאחר שהצליחו להיכנס עמוק לתוך קודש-הקודשים [נפח"ח ש"א פ"ד], לתוך הלבבות של יהודים [לב האבן], אזי נצטרך לעבור הרבה צרות עד שנגיע למשיח צדקינו. לא אמרתי שזה יקח הרבה זמן. אמרתי שיהיו הרבה צרות [אש"ל י"א ה', ועצ"ש אות ו'].

ברוך ה', ה' שלח לנו אמנם רשעים גמורים שרישעות כזו עוד לא היתה כמו שאמרתי, אבל דבר אחד עזר לנו - שהם טיפשים. הם לא-חכמים [ס' עובדיה: 'האבדתי חכמים מאדום']. הם אכזריים, הם רוצחים, הם מקריבים בני-אדם, הם משתחוים לעבודה זרה [זובח] אדם עגלים [ישקון] ומאמינים בשטן עצמו ימש"ו, אבל, ברוך ה' - הם לא חכמים. והטיפשות שלהם תפיל אותם [מזמור ו': ציפול בשחת יפעל]. ואני יודע שהם יעלו עוד יותר גבוה. עכשיו הם חושפים את עצמם [צץ המטה פרח הודו, יחזקאל ו'] ויהיו לנו דברים מאד קשים, ומאד מעניינים ומבלבלים, ונגיד: "מה? זה באמת קורה? אך זה יכול להיות?!" [הפלא והפלא, ישעיהו כ"ט] אבל בסופו-של-דבר - מי שקרובים אל ה' יודעים שהאנשים האלה שכבר משתלטים על רוב העולם [קול המונה של רומי, מכות כ"ד:] - וישתלטו על כל העולם, הם יגיעו לרמה עצומה [אם תגביה פגש...]. ואז ה' פשוט יפיל את כולם, וייעלמו [מזמור ע"ג, סר"פ ק"ד, איוב ר"פ כ'].

ומי ישאר? לא כל-כך הרבה [עתי ירמיהו ל' י"א]. יהודים אמיתיים. יהודים עם נשמות באמת של יהודים. וזה לא משנה כמה שהוקן ארוך וכמה שהמעיל השחור ארוך, וכמה גובה השטריימל [זכריה י"ג ד']. משנה רק מי שיש לו נשמה יהודית. ויכול להיות אפילו עם ג'ינס ועגיל [ישעיה כ"ז: 'זבאו האבנים בארץ אשור...], אבל אם יש לו נשמה יהודית - ה' ימשוך אותו בחזרה, והוא יהיה מוכן לקבל משיח צדקינו.

עכשיו אני יודע שכבר רואים כאן בארץ איך שמשתלטים על כל המקומות-הקדושים [מזמור ע"ט: 'טפאו את היכל קדשך']. והשאלה הגדולה היא: בשביל מה הם צריכים את קבר רחל? את קבר שמואל הנביא? את הכותל וכו'? בשביל מה? כי זה הלב של עם-ישראל! [מלכים א' ט' ג']. משתלטים על זה - אז הם כבר בשליטה של הכל.

הם רוצים להרכיב דת חדשה, משהו עוד יותר טפשי מהדת הקתולית שהיתה פרי-דמיון, הזיה של כל מיני אנשים. אבל הדבר הזה יהיה פרי-דמיון של אנשים טיפשים עוד-יותר. ובכלל כל העולם מלא באנשים טיפשים חסרי-שכל [תהלים סר"ס מ"ט: 'כבהמות גדמרי']. אז יקבלו את זה. כי הדת שהם יביאו - מלאה בכל הדברים הכי-מגעילים שרק עולה על הדמיון הפרוע של הבן-אדם [משלי י"א ב']. כי זה יהיה מלא טינופת [פר' ניצבים: 'שיקוציהם יגילוליהם'], וזה רק ידבר לצרכים של הגוף של האדם [זוה"ל שעי"ט פ"ב: 'בטניהם אלהיהם']. וגם ידבר אל אהבת הרצח [יחזקאל ל"ג כ"ה]. ואז הם יפילו את עצמם עם זה [שם פל"ה], כי זה חייב להיות באיזושהו שלב [מזמור ע"ג: 'אבינה לאחרייתם']. אי אפשר ללכת כל-כך רחוק, כל-כך עמוק לתוך הרישעות [ישעיהו ג' י"א].

מה אתם חושבים? מדוע אלה שכמו המנוולים מצליחים בכל העולם, ורוצים לעשות נישואין כאלה [ר' חולין צג], וגם לתת להם זכויות של ביטוח-לאומי כזוג [פר' קדושים: 'זיקות התועבות'], ואפילו נותנים להם להתרבות. זה הכל - כל כך עקום! מי שמע כזה דבר? ולכן ברור שהם עקומים [כי תשא: 'פרו מקר' - ת"א סטו בפריע']. הם

אני מאד שמח שקראתם לי לדבר אתכם. הלב שלי מאד כבד, ואני בוכה כל לילה על מה שקורה בארץ ישראל [איכה א' ב']. זה כמו לחזור לשנים עברו בהיסטוריה, בתקופה שהרומאים כבשו את ארץ ישראל [מזמור ע"ט]. אבל המצב שלנו גרוע יותר. זה יותר גרוע - כי אלה שבאים נגדנו הם הרבה יותר גרועים מהרומאים של פעם. כמה שהרומאים היו אכזרים, רשעים, היה להם איזה סדר [סיקריקון גיטין נה: ע"ש], איזה משהו קצת אנושי [עצ"ר י"ה י"ט]. אבל אלה של היום - אין להם שום דבר של אנושות. הם רשעים עד הבסיס שלהם. הם רשעים כמו שלא היה מעולם. אפילו שהם גלגולים של רשעים ידועים מההיסטוריה [ירמיהו כ"ו ואלה לתרפות וכו', דניאל י"ב ע"ש] אך בכל-זאת בצורה שהם הגיעו היום הרישעות היא ללא גבול. זה הולך לעומק כל כך איום בטומאה - שרק להגיד את השם שלהם זה גורם לנו לצמרמורות [שם רשעים קרבן, משלי י']. המחנות של היטלר ימש"ו היו ממש דבר איום ונורא. מחריד ביותר. עד היום זה קשה לתפוס איך שהרגו כל כך הרבה יהודים בצורה כל כך קשה, אכזרית [דניאל ט': 'חתף עלינו האלה']. אבל הרשעים של היום הם הרבה יותר גרועים, הרבה יותר רשעים [ראש פתנים אבן, האיזון]. היטלר כיוון את הרישעות שלו בעיקר נגד יהודים. אבל אלה - רוצים לשלוט על העולם, וגם לגמור את הדת היהודית, ולהכניס עבודה זרה עם כל הדברים הקשים והאיזמים של האנשים הפרימיטיביים ביותר שבתקופות העבר השתחוו לעבודה זרה [פ' ראה ספ"ב: 'כי כל כו'].

והם נראים דוקא אנשים מאד תרבותיים... מאד משכילים... ומאד מסודרים [כי מקרים פרסה הוא]. פרשת שמיני פרק י"א. אבל הם מלוכלכים. גם הפנים מלוכלך ומסריח, וגם החוץ מלוכלך ומסריח [כ"י הגר"א מציעתה דעלמא]. וגם אין להם שום קשר עם אפילו פירור-של-הטוב. רשעים-רשעים בלי טיפה מהצד הטוב [ור' אבן שלמה ד' י"ג]. אפילו טיפונת אחת [דניאל שם: 'הרשיעו רשעים']. ואפילו נבוכדנצר - עוד היתה לו איזה זכות [עצ' חלק צו], איזה משהו. אבל אלה - אין להם כלום. כלום. רשעים מההתחלה עד הסוף. חולי נפש. מעבר לחולי נפש. כי הרישעות שלהם עוברת את הטרורף. מעבר לחולניות.

ועכשיו, כמו שאמרנו, הם רוצים להשתלט על מדינת ישראל. הם רוצים להתפטר גם מהיהדות וגם מהאיסלם. הם רוצים לעשות 'דת-מישמש' של עבודה זרה קודם-כל, עם טיפה מהיהדות, וטיפה של הנצרות, אבל הרבה עבודה זרה. [הרש את צורף] והם יביאו חיילים לפה, גם של האו"ם, וגם אמריקאים, שזה דבר אחד למעשה. והם רוצים לשלוט פה [פשיטת מלכות הרשעה, יומא י' ע"ש]. האם ה' יתן להם באמת לשלוט? אני לא יודע. אבל עד כמה שאני כן יודע, אני חושב שהם כבר שולטים. אולי זה לא ברור לנו, אבל הממשלה שלנו מלאה אנשים כאלה [פולו הפך לבן]. אפילו אם הם נראים יהודים - הקשר שלהם עם היהדות בסימן-שאלה גדול מאד [*וישב ממזר].

ויש מספיק 'כביכול-יהודים' פה בארץ שהם לא יהודים, ממש בכלל לא-יהודים. ויש מספר עצום שהם ערב-רב [בא י"ב: 'יגם ערב רב כו' פבד מאד'], שגם הם נגדינו. הם נכנסו לכל הקהילות של היהודים. והם מנסים לדלל את היהדות עם כל מיני רעיונות מבחון, רעיונות שמתאימים ליון העתיקה שפעם היתה, שמתאימים לרומאים, שהם אימצו פחות-או-יותר את הכיוון של היוונים שזה בכלל לא דומה לכיוון של הדת היהודית. [*בבא קמא פב: 'חכמה יוניתי, ע"ש. ר' רש"י תולדות כ"ז: 'משמני הארץ מושביך - זו איתליה של יון, ור' ביהגר"א בתחי' ב' אגדת סבי דבי אתונא 'חכימי אינון'].

מהעקומים. והכל יהיה עקום. הם רוצים להרוס את הענין של משפחות! הם רוצים לעשות רק מה שהגוף דורש מהם. ושהכל יהיה בסדר ["שיטת" בעל-פעור]. וזה בא ביחד עם אלימות, עם דם שישפך ["אדום", "מישראל דסכני", רבנו בחיי תולדות כ"ה ל', ועם אכזריות וכו'. וזה מה שהם. וזה מפלצת ["מפלי ליצנותא", ע"ז מד.], נכון, אבל זה בעיקר הקתולים, כי הם אף פעם לא הפסיקו להיות עובדי ע"ז ["ישעיהו מ' כ.]. אבל ממש עובדי ע"ז. יש חלקים של הנוצרים שיותר מאמינים, לא יכול להגיד בה, אבל במשהו דומה. וגם הם לא בסדר, אבל הקתולים נשארו ממש אדום. ממש עשוי. ["יכרסמנה חזיר מיצר", ר' מלבי"ם ר"ס עובדיה, וישעיה רפס"ג]

וחייבים לשבת פה בארץ-ישראל ["מזמור פ"ג י"]. כי הם רוצים להראות שהם ח"ו ניצחו את הקב"ה ["ב"ב עח: ע"ג יג.]. נח י"א: יראשו בשמים]. שהם כבשו, לא את בית המקדש - כי הוא לא קיים, אבל כבשו כביכול את הבית של הקב"ה ["תהלים ע"ד: 'שָׁאֲגוּ צוֹרְרֵי בְּקֶרֶב מוֹעֲדֵיךָ', המקום היכן שביהמ"ק השלישי צריך להיבנות. עכשיו, אני לא יודע, אבל אני מתאר לעצמי שיש להם תכנון שהם יבנו בעצמם את הביהמ"ק בצורה שלהם, בצורה של טינופת ["השחתת תשחיתוה"].

אבל לא לדאוג ["ר' זכריה ח.], ולהיות קרוב לה' ["תהלים פ"א י.], וכשיגיע הזמן - אנחנו נראה ברור איך שה' גומר את כל הרשעים כולם ["מזמור ע"ג: 'סָפַר תַּמּוּ מִן בְּלֹחֹתַי', כל הצבאות ["ישעיהו כ"ה ו.], כל הפצצות ["תהלים מ"ז], הכל הוא יהרוס! והוא ישאיר רק את העם האהוב שלו ["ריש מלאכי.], ולא נהיה עם גדול ["ר' דברים ו.], אבל נהיה עם ה' ["ישעיהו ס"א ו: 'אַתֶּם פְּתִיחַ הַתְּקָרָא', נהיה הילדים של הבורא-עולם ["בני קל ח', הושע ב.]. אנחנו נהיה בני ישראל, בני יעקב ["מזמור קל"ה: 'יִשְׂרָאֵל לִסְגָלְתוֹ', ואנחנו נגיע לחופה ["הושע שם: 'אַרְשִׁיתִי לִי לְעוֹלָם'] סוף סוף ["שבת מוסר פנ"א, ע"ש], ולבית המקדש ["זאל התחלה, 'בית עולמים'. מכות יב.], ולנצח ["תשובת עולמים"].

שאלות ותשובות:

ש. סוף הציונות לנגד העינים שלנו...?

ת. נכון. פשוט נגמר הציוניזם ["דניאל 2 עמ' 140]. מה שנשאר זה רק לקבור אותו... ["פגרי גילוליים", בחוקתי כ"ו].

ש. אתם מדברים כל כך חזק על הרוע הזה, אז איך זה שאנשים כמעט לא מודעים, ולא מרגישים את זה?

ת. נכון שהרבה אנשים לא מרגישים ולא רואים מה קורה, אבל הרבה - כן רואים. יש אנשים רבים שכבר רואים. אבל מהסיפורים שכבר קורים היום בתוך המקומות הקדושים - אז צריכים להיות עיוורים כדי לא לראות! ממש עיוורים גמורים! ועוד מעט ודאי יבוא האפיפיור ימ"ו. הוא יבוא - ובטקס חגיגי הוא יקבל כביכול את המפתחות לקבר-דוד-המלך. במקומות האחרים - זה אני לא יודע איך הוא יעשה את זה, אבל שותקים ["ר' ירמיהו נ"א נ"א]. האנשים כבר מפחדים מהם. הם אנשים מאד אכזריים. מאד מסוכנים ["חתימתם בארץ חיים", יחזקאל ל"ב].

ש. בעיתונות הרישמית של הוותיקן פורסם בשם הסמכויות הגבוהות במדינה שהוסרו המניעות להעברת קבר-דוד בהר ציון לידי הכנסיה-הקתולית בהסכם כתוב...

ת. אתם לא מבינים עד כמה עובדים איתם! זה מלא בכל מקום עם המרגלים האלה. וזה בדיוק הסיפור מה שעשו באמריקה, ומה שעשו באירופה. פשוט נכנסו, ומי שמתנגד - הם מחסלים.

ש. שמענו דבר מדהים. אתמול המשטרה סילקה את כל היהודים משטח קבר-רחל, והכניסו לשם תהלוכה של צליינים, אל תוך קבר רחל...

ת. בדיוק. וזה מענין מאד, כי אף-פעם זה לא היה מעניין לנוצרים לבא לקבר רחל בחג המולד. מה יש להם עם קבר רחל...!?

ש. שמענו שגם את קבר שמואל הנביא זומם הע"ר לחלל...

ת. כן, הם בכל מקום. יכנסו לכל מקום.

ש. למה ה' בחר דוקא בדרך הזו להביא את המשיח?

ת. ככה. אין לי תשובה לשאלה הזו. אני לא יכול לענות. אני רק יכול להגיד שהיהודים התרחקו מאד מהקב"ה, גם החרדים לרוב. ולכן כדי להחזיר אותם, כדי שיבינו טוב-טוב שאין לנו על מי להשען רק על הקב"ה, רק על אבינו שבשמים, אין שום-כלום על מי להשען שיעזור לנו רק הוא בלבד ["הושע ב: 'אַמְרָה אֲלֶיךָ וְאֶשׁוּבָה'].

ותראו את כל הצעצועים שלנו, המחשבים, וכל הדברים האלה, שמאפשר לנו לשלוח מייל לארה"ב מפה בשניה אחת, ואפשר לבקש בטלפון: 'תשלח לי את התמונות מהמסיבה'... ובתוך שניה אחת רואים את זה. לא צריכים מכתב שלוקח הרבה זמן בדואר, ואפשר אפילו לשלוח סרט שלם. זה נראה שבלי ה'אלקטריק' אין כלום...

ש. מובא בספרים הק' שטרם הגאולה תשלוט בעולם 'דת הממוך' - העושר יהיה עבודה זרה ["עצביהם כסף וזהב"]. האם זה עומד להתממש?

ת. אבל הדבר הזה - אנחנו כבר בתוך זה! זה לא 'דבר שיהיה'. עכשיו, ה' דוקא יקח מאיתנו את הגשמיות. והוא כבר לוקח את זה. אנחנו, כבר עברנו את התקופה הזו מאחרי מלחמת-העולם השניה עד בערך לפני שלש שנים, שזה היה האליל ["בעל צפון.], ועכשיו זה עוד נשאר אמנם, אבל אין לאנשים כל-כך הרבה. ישנם עדיין עוד עשירים, ויש את אלה שמשתלטים, והם העשירים בעולם.

ש. אבל אתם דיברתם שעוד מעט יתברר שזה עבודה זרה פשוטו כמשמעו...

ת. זה כבר התגלה להרבה אנשים ["תר' עובדיה: 'איגליין מטמרוהי', ב"ק ג.]. אבל אין מספיק אירגון, רק הקב"ה יכול לנצח אותם. אנחנו יכולים רק לנצח אותם בתפילה, ובקירבה לה', ובלימוד התורה ועשיית מצוות וכו'.

ש. האם הסכנה מוחשית יותר בימים הקרובים בתחילת השנה האזרחית?

ת. הסכנה עכשיו אחרי ה-1 בינואר - היא מאד גדולה בכל העולם. כי הם הגיעו למצב שהרבה אנשים כבר תפסו את השקר שלהם ["תגל חרפתך.], ואם הם לא פועלים עכשיו - הם יכולים לאבד את הכל. אז אני מעריך מאד שתהיה תזוזה חזקה בכל העולם. הם רוצים להשתלט בכל העולם, עד עכשיו זה הלך להם, ה' לא הפריע להם הרבה. אבל עכשיו לא יהיה להם כל-כך קל, בסך הכל, זה לא פשוט להשתלט על העולם...

ש. המהומות בתורכיה - האם גם זה בחישה של היד הארוכה שלהם?

ת. זה שהולכים נגד ראש הממשלה בתורכיה - ארדואן, זה בודאי מהיד שלהם, שה' נתן להם לעשות. תורכיה חושבת שהם יכולים לעשות מה שהם רוצים, אבל ה' מראה להם דרך הרשעים - שיש גם רשעים יותר גדולים מהם...

ש. ישנה הרגשה שהמצב מפחיד, האם עוד מעט יהיה מצב שיתחילו לעבוד עם הערבים בארץ נגדינו?

ת. אבל הנוצרים שונאים את הערבים, אז הם יתפטרו גם מהערבים. הם יותר חזקים מהערבים. אז לא יהיה לערבים מקום. יסלקו את כולם. הם הורסים את כל המדינות הערביות ["ישעיהו י"ט: 'כָּא אֲשׁוּר בְּמַצְרַיִם ע"ש.], וגם תורכיה זה לא בדיוק ערבי, זה 'בערך ערבי', אבל זה לא לפי מה שהם אוהבים... הם מרגישים את עצמם יותר תרבותיים...

ש. פעם דיברו על חיוב הכרת הטוב לאמריקה 'מלכות-החסד', האם כיום מותר להתפלל שהיא תחרב?

ת. אני לא פוסק, אפשר לבקש שה' יציל את כל היהודים, יוציא אותם משם לפה - ואז שזה יחרב. הענין של פולארד, מה שעושים עכשיו, השאלה היא איך זה ששלושים שנה לא עשו הפגנות גדולות בשביל פולארד? למה ראשי-הממשלות פה לא ביקשו לשחרר אותו? כן, פה-ושם ביקשו, סתם על-שטויות ובלוי שום כח. זה הכל הצגות עכשיו. הכל הצגות! [אנשי לצור] כמו שכאילו הרגו את בן-לאדן - וזה סתם, הוא מת כבר תשע שנים עוד לפני כן, רק שהוציאו את הגופה שלו בשביל מה שהם רצו לעשות... רצו להראות שהם כאילו נלחמים נגד אל-קעידה...

ומענין מאד, אחרי שהם 'כאילו הרגו אותו', אז נהיו 'החברים הטובים' של אל-קעידה... ועוזרים לאל-קעידה להשתלט על לוב... ובכלל, הם נלחמים נגד אסאד בסוריה, זאת-אומרת לצד האמריקאים. האם זה לא משהו משונה?! הרי הם אלו שכביכול הפילו את 'מגדלי התאומים', אז איך זה שהם פתאום ידידים? פשוט הם רק 'הפועלים של האמריקאים', והם היו במטוסים האלה כמה ערבים טפשים שהאמינו בשביל לא-יודע-מה, אבל המתכננים של זה, ומי שסייע לבצע את זה - אלו היו רק האמריקאים בעצמם! זה הכל הצגות! זה הכל שקר! ואי-אפשר להאמין בכלום. אבל אם אתם רוצים לדעת מי משקר ומי לא - אז זה מאד ברור. כי הם שחקנים בדרגה שלישית, סוג ג', אולי סוג ז', או ח' או ת'. הם ממש לא יודעים לשחק, והשחקן הכי גרוע במשחק - זה אובמה.

ש. המדהים שהם ממש מעורבים באופן גלוי במלחמה נגד היהדות ונגד היהודים...

ת. בודאי ובודאי. מה אתם חושבים? פעם זה היה מאד טוב, כל האמריקאים באו לפה עם דרכונים אמריקאים, הם רצו גם את זה וגם את זה, וכל הישראלים קינאו בהם... עכשיו זה מסוכן להיות יהודי ולהסתובב עם דרכון אמריקאי! והם יכולים לעצור כל אמריקאי, יהודי או גוי, זה לא משנה, בכל מקום בעולם. פשוט לתפוס אותו בלי משפט, בלי כלום, להכניס אותו לבית סוהר, ולשכוח ממנו.

ש. אנשי המשטרה-הצבאית מגיעים לבתים באישון-לילה, מחפשים אברכים, עושים מהומות...

ת. גסטאפו. ממש [ימחזרים אימה]. אוי לנו, אוי לנו.

ש. מה אפשר לומר בקשר לכל המריבות שיש בישיבות, ביזוי תלמידי חכמים, ה' ישמור... [זכריה ח' י', שקלים יא.]

ת. מה יש להגיד? רק לבכות. רק לבכות. מי יכול להגיד שזה רק בגלל רב אחד? זה מצב כזה [ישעיהו ג' ה', משנה סומ"ס סוטה]. וזה לא סתם שאני אומר שלא יהיה הרבה שישארו [ר' גמ' סו"פ הוהב נט].

ש. רש"י בדניאל [פרק י"ב ע"ש] על הפסוק 'והיתה עת צרה אשר לא היתה כמותה' אומר 'קטגוריא בתלמידי חכמים'. נאמרו בזה כמה פירושים. מריבות, קיטרוגים... [ע"י סומ"ס כתובות].

ת. ויש לנו את הכל, גם זה וגם זה. כל ה'גיטע-זאכנ'. ממש 'עדרים-עדרים'.

ש. דיברתם בעבר שיבוא זמן שלא נוכל להשען אפילו על ההגיון האנושי...

ת. אלה שמאמינים - הם יחזיקו בקב"ה. ואלה שאינם בדרגה הזו - הם יישענו על כסא שבור, שיפול מתחת לרגלים שלו. [הפסרת וארא: משענת קנה רצון].

ש. אז האם בתקופה זו אנחנו צריכים להיות בשמחה או בעצבות?

ת. אנחנו צריכים להיות עם ה'. קשה להיות במיוחד שמחים עם המצב הזה. אבל מה, היו יהודים במלחמת העולם השניה שהלכו למות בשמחה. לא רצו למות - אבל בכל-אופן, גם בזה הם ראו את יד ה', ולא פחדו [משפטים קלו ומאריזת גבר]. הם ידעו שברגע שנכנסים לתאי הגאזים - הולכים ישר לגן עדן. והצדיקים האלה לא הרגישו את הסבל של שאיפת הגאז. הם אמרו קריאת-שמע - ונכנסו ישר לגן עדן [תהלים ל"ז, ב"ב י]. בדיוק כמו שכתוב בספרים.

ש. האם גם עכשיו יהיו פה נסיונות של קידוש ה'?

ת. אני מאמין. אני לא יכול להגיד בדיוק, אבל יהיו יהודים שילכו מהעולם, ה' ישמור. אבל זה לא אומר שהם כולם יהודים. וזה תלוי איך שמקבלים את זה. אבל בואו נגיד שיהיו כמה צדיקים גדולים [סוף שירת האזינו], אבל רוב היהודים האמיתיים יקבלו משיח. אבל אנחנו עוד לא הגענו לקבל משיח, אז זה לא אומר שכל יהודי שנפטר בדרך שהוא ח"ו ערב רב. זה פשוט שנגמר התיקון שלו. המדובר הוא על הרגעים האחרונים שהם ממש לפני שמשיח מתגלה, שאז אנחנו נדע מי הם היהודים האמיתיים ומי לא, ונדע ברור מי נעלם מהעולם בגלל שהוא ערב רב, או שהוא סתם גוי רשע - ומי לא [יהיה הנשאר בציון...].

ש. השלג נמס והלך לו, נגמר. מה בכל זאת נשאר לנו ממנו...?

ת. השלג - היה אזהרה בשביל כולנו. ההתנסות - מה זה להיות בלי החשמל, בלי חימום, בלי מים, ומי שלא הכין אוכל - אז אולי גם לא היה לו אוכל. השלג - הוא נראה נקי כשזה נופל, אבל אחר כך זה הופך להיות שחור ומסוכן. זה מטעה אותנו. אין לו קיום. שקר ללא רגלים [שבת קד].